

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

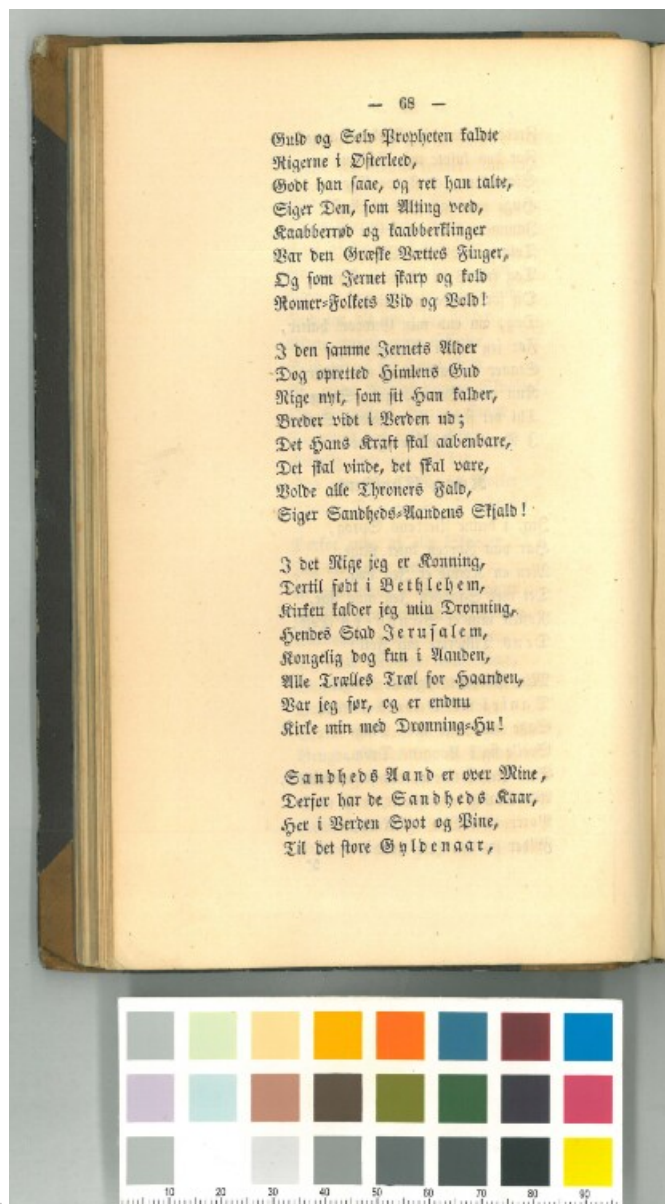
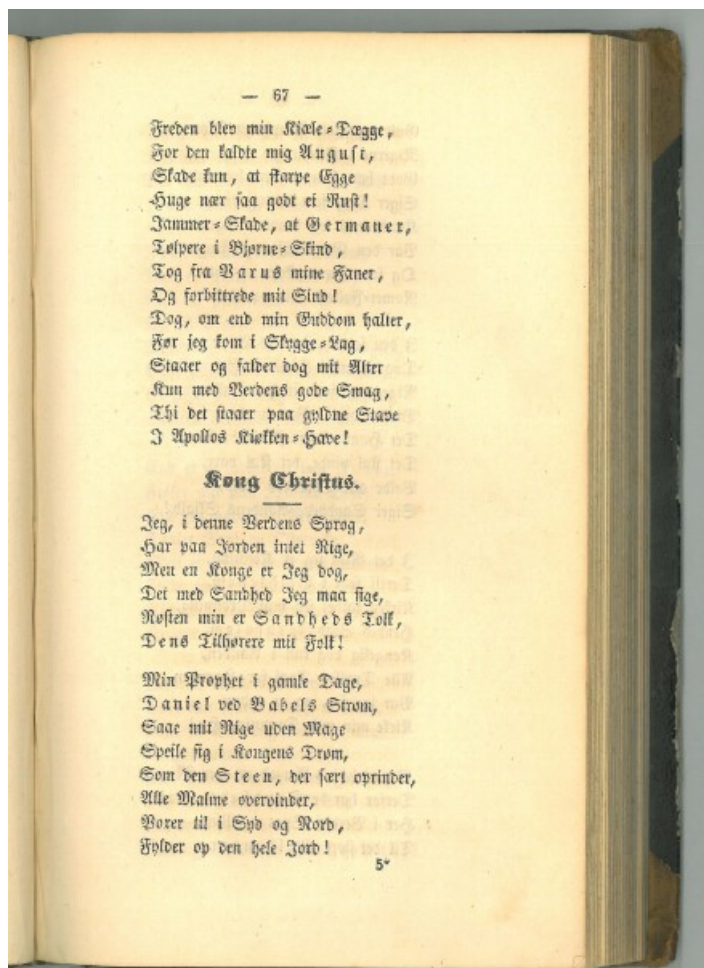
Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 67. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm4006/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da al Verden skal vanjægte,
Det kun æbles som er ægte,
Det kun staae, som har sin Rod
I den Sandhed: Gud er god!

Jødes Konge uden Throne,
Med en Purpur-Kraabe uar,
Med en sneer Torns-Krone,
Og til Scepter kun et Ror,
Det var Navnet, det var Dragten,
Som mig undte Romers-Magten,
Et „Hil være Dig!“ med Spot,
Skatten til Guds Riges Drot!

Gud er og afspredt, som Jøder,
Folket mit paa Jordens Bold,
Gud jeg under Kronen bløder,
Taaler Spot og Doerbold,
Men engang skal Bladet vendes,
Folket samles, Buen svændes,
Grens Drot fra Fredens Hjem
Krones i Jerusalem!

Medens Mellemtiden rinder,
Tabt kan synes mangt et Slag,
Men sit Tab dog brat foroluder
Kongen under Kirkes-Tag;
Med Hans Begjæve over Garder,
Gæen kan trodse hele Verden
Derfor hendes keds i Baand
Min og Sandheds Konge-Kand!

Mundens Ord er Mandens Sværd,
 Det til Mars og Been kan trænge,
 Slædes ei i Herrefærd,
 Stak i Steben altfor længe,
 Mens man tit, med Sværd i Haand,
 I mit Navn forfulgte Mand,
 Dg affugged mangt et Dre,
 For kun mig det vilde høre!

Ei med Guld, og ei med Smaal,
 Men med Mand og Ord alene,
 Alle Folk og Tungemaal
 Snart jeg vil til Mit førene;
 Sandheds Ord er Mandens Soel,
 Liv og Lys fra Pol til Pol,
 Dg evindelig mit Navn
 Friheds Grund og Fredens Haan!

Mine Løbere er Lun,
 Dg mit Hoved-Vagt er Straaler,
 Thi skal nu for Sagn gaate Syn,
 At ei blot jeg Lyset taaler,
 Men at, gjennem Løg og Klæk,
 Al Dplysning er mit Bærk,
 Dg at over Sandheds-Thronen
 Klarhed min er Lyse-Kronen!

Mædens derfor Mørket damper,
 Skjuler Solens Glæds bag Sky,
 Vandrer J, som Lys og Lamper,
 Aftenstær og Morgengry,

Alle J, som efterhige
 Døds-Retten i mit Rige!
 Riendes paa de klare Vlus
 Mine Embedsmænd og Guds!

Petrus, Paulus og Johannes.

Nogen, under Tørne-Krone,
 Christnes Drot opgav sin Mand,
 Korset var Hans Konge-Throne,
 Naglen Spiret i Hans Haand;
 Kun en Kæber herdes sig:
 Kom ihu mig i Dit Rige!

Som et Lig han blev nedtagen,
 Dødere ei Nogen var,
 Salvet, frøbt i Jordelagen,
 Af et frugtsomt Vennepar;
 Ved hans Grav stod Romer-Vagten,
 Mod hans Rige Verdensmagten!

Atte hundred Aar tillige
 Fra den Time vi har talt,
 Mangt et magtigt Kongerige
 Reiste sig paa Jord og faldt,
 Gud sig dog alt Stort hernden
 Dreier kun om Christenheden!

Hvem har dette Rige stiftet,
 I den døde Konges Navn?
 Hvem har Lyd paa Jorden stiftet,
 Sjort af Christi Fødsdavn

